

lite oranı %30'un üzerinde, nörolojik gelişim bozukluğu ise %60 civarındadır. Her iki anomalinin izole formlarının doğum sonrası prognozu hakkında yorumda bulunmak, kısıtlı vaka sayısı nedeni ile mümkün olmayabilir. Sonuç olarak bu tür anomalilerin tanısını netleştirmek için fetal MRI önem kazanmaktadır.

Anahtar kelimeler: Fetal MRI, korpus kallosum agenezisi, Dandy-Walker varyantı

Ref. No: 93 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191189>

Anne hayatını tehdit eden nöromusküler bir hastalık: Myastenia gravis

¹Refah Sayın, ²Zehra Kurdoğlu, ²Mansur Kamacı

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, ²Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Van

Giriş: Miyastenia gravis, yorulmakla artan ve antikolinesterazlarla kısmen veya tamamen düzelen kas zaafı ile karakterize, postsinaptik yerleşimli nikotinik asetilkolin reseptörlerinin hedef alındığı otoimmün kökenli bir hastalıktır. Solunum krizi nedeniyle doğal seyrinde mortalitesi yüksek olan bu hastalık nöromusküler hastalıklar arasında özel bir öneme sahiptir.

Olgu: Otuz bir yaşında yaklaşık 7 yıl önce Miyastenia gravis tanısı alan 30 haftalık gebeyi sunmayı amaçladık. Hasta Nöroloji kliniğine solunum sıkıntısı, sağ gözde daha belirgin olmak üzere her iki gözde pitozis, yorulma ve diplopi şikâyetleri ile başvurmuştu. Gebeliğinin 10. haftasından sonra tedavisini kendi isteği ile kesen hastanın şikâyetlerinde artış olması üzerine hospitalize edildi. Tedavide pridostigmin 60 mg 5x1 P.O. ve 16 mg 1x1 P.O. kortikosteroid başlandı. Hastanın şikâyetlerinde düzelme olması ve doğum eyleminin başlaması üzerine Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne devredildi. Termde normal spontan vajinal yolla doğum yaptırılan hastada ve bebeğinde herhangi bir komplikasyon gelişmedi.

Sonuç: Miyastenia gravis tedavi edilmediğinde mortal olabilen bir hastalık olmasına karşın multidisipliner yaklaşım ile bu hastaların gebelik takipleri ve normal spontan vajinal yolla doğumları mümkün olabilir.

Ref. No: 94 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191190>

Preeklampitik gebelerde paternal kan grubunun önemi

Turab Canbahisov, Pınar Karabacakoglu, Özlem Emekçi, Recep Emre Okyay, Serkan Güçlü

Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Paternal ve maternal kan grupları ile preeklampsi arasındaki ilişkiyi saptamaktır.

Yöntem: Retrospektif olarak Mayıs 1995-Ocak 2011 tarihleri arasında Dokuz Eylül Üniversitesi'nde preeklampsi tanısı alan 425 gebe dâhil edilmiştir. Dâhil edilen gebelerin dosyalarından eşlerinin kan grupları kaydedilmiştir. Çalışmamıza sadece tekiz gebelikler alınmıştır. Hastalar rutin gebelik kontrolleri sırasında kan basıncının >140/90 mmHg ve 24 saatlik idrarda proteinürinin > 0.3 g olması ile preeklampsi tanısını almıştır. Tanı alan bütün hastalara antihipertansif (alfa-metil dopa) ve antikonvülfif (magnezyum sülfat) tedavi başlanmıştır. Otuz dört haftanın altında olan gebelere fetal akciğer matürasyonu için 12 saat ara ile 2 doz betametazon uygulanmıştır. Semptomatik tedaviye rağmen progresyon gösteren olgularda doğum indüksiyonu başlanmıştır. Daha önce sezaryen geçirmiş veya doğum indüksiyonu için uygun olmayan gebeler ise sezaryene alınmıştır. Normal vajinal doğumun gerçekleştirilemediği (ilerlemeyen travay, fetal distres, plasenta dekolmanı gibi gebeliklerde acil sezaryen uygulanmıştır. İstatistiksel analizler SPSS®15.0 programı ile yapılmıştır.

Bulgular: Gebelerin ortalama yaşı 25±6 yıl (dağılım, 16-43) olarak bulunmuştur. Gebeler ortalama 233±24 (dağılım, 156-278) günde doğum yapmıştır. Gebelerin 226'sı (%53.2) nullipar ve 199'u (%46.8) ise multipardı. Gebelerin 72'si (%16.9) normal vajinal yol ile ve 353'ü (%83.1) sezaryen ile doğum yapmıştır. Doğan bebeklerin ortalama ağırlığı 1743±777 g (dağılım, 309-3860 g) olarak bulunmuştur. Bunların da 236'sı (%55.5) erkek ve 189'u (%44.4) kız bebek olarak saptanmıştır. Preeklampitik hastaların eşlerinin kan grupları kaydedilerek aynı kan grubuna sahip olan çiftlerin oranını belirlenmiştir. 0 kan grubuna 12 (%8.2), A kan grubuna 89 (%20.9), B kan grubuna 20 (%4.7) ve AB kan grubuna sahip olan çiftlerin sayısı 3 (%0.7) olarak saptanmıştır. Preeklampitik hastalardan aynı kan grubuna sahip olan çiftlerin sayısı 147 (%35) olarak bulunmuştur. Aynı kan grubuna sahip olan çiftlerin preeklampsi açısından risk altında olmadıkları saptanmıştır. Ayrıca, fetal cinsiyet ile preeklampsi arasında da anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.

Sonuç: Preeklampitik gebe popülasyonumuzda maternal ve paternal kan gruplarının uyumlu olması preeklampsi riskini değiştirmemektedir. Preeklampsi ile kan grupları arasındaki ilişkinin birden fazla merkezde, etnik köken gibi değişkenleri de içeren daha geniş çalışmalar ile prospektif olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Preeklampsi, maternal kan grubu, paternal kan grubu